

Dobrý den, moji milí ze společenství „ARCHA“ a „JORDÁN“!

Od začátku školního roku uplynuly tři týdny a tempo událostí je prostě strhující. Otevřelo se Denní centrum, kde pomáhám žákům páté a osmé třídy zvládat algebru a geometrii. Hlavní událostí ale je, že jsem se stala opatrovnicí Rostika a Natašky. Cítím velkou zodpovědnost za životy těchto dětí.

Ráda bych vám sdělovala jen dobré zprávy, ale je to nemožné. Téměř každou noc nad hlavou obyvatel Kyjeva létají rakety a šahídy. Prakticky každá další noc přináší naší zemi stále větší zármutek. Nechci zveřejňovat fotografie veškeré té zkázy, která roste. Chci ukázat, jak žijí obyčejní lidé. Přes den se jejich životy neliší od životů ostatních – pracují, chodí na pláž, do kaváren. Ale večer, když se spustí

poplach, mnoho lidí jde spát do krytů a do metra, protože ruské rakety ničí nejen infrastrukturu a vojenské objekty, ale i nemocnice a civilní domy.

Je mi moc líto, že naše ukrajinské děti musejí vyrůstat v tak hrozných podmínkách, a proto děláme vše, co je v našich silách, abychom překonali každou překážku a výzvu, kterým čelíme. Snažíme se jim přinášet radost, pomáhat jim vidět krásu tohoto světa a dávat jim sílu si uvědomit, že jsou povoláni ho změnit.

Potravinové balíčky pro rodiny v krizi

Každý měsíc rozdávám potravinové balíčky 10 rodinám v krizi. S novou rodinou na první fotce: Nast'a je samoživitelka a má pět dětí. Nemají vlastní bydlení. Tato rodina se nedávno nastěhovala do starého domu a platí pouze energie. Což je velký úspěch. Prosím o vaše modlitby, aby tato rodina mohla v tomto domě zůstat přes zimu. Starší dívky jsou velmi zodpovědné; často zůstávají s mladšími dětmi, když jejich matka jde do práce. Prostřední chlapec má těžké mentální postižení. Letos by měl začít chodit do školy, ale má velmi špatnou řeč. Jeho matka se stále nemohla zaregistrovat u praktického lékaře. Také v tomto ohledu prosím o vaše modlitby.

Byly to zábavné letní prázdniny!

Toto léto jsme s dětmi dvakrát navštívili koňskou farmu. Vytrvalé deště nám dlouho bránily v uskutečnění našeho snu. Pak ale přišlo letní počasí a tak dlouho očekávané teplo! Všechny naše děti žijí v ohrožených rodinách; jejich rodiče si nemohou dovolit žádné výlety. Jsem moc ráda, že těmto dětem můžeme přinést

radost a ukázat jim něco nového! Pro mnoho dětí to bylo poprvé, co viděly koně. Zpočátku se bály, ale pak chtěly jezdit znovu a znovu.

Instruktor jízdy na koni dával pokyny a byl k našim dětem velmi laskavý. Všechny děti ztratily strach a mohly jezdit na koních. Pak jsme koně nakrmili mrkví. Koně byli krotcí a opatrně si brali mrkev z rukou dětí. Byl to neobyčejný a zábavný čas. Měli jsme chvíli i na svačinu, hráli fotbal, opékali buřty, běhali, houpali se na houpačkách i v houpací síti.

Čas utekl jako voda. Před odchodem domů čekala na všechny děti sladká odměna! Ale musely si ji najít samy. Děti běhaly lesem a po poli a hledaly překvapení. Brzy měli všichni v rukou tašky se sladkostmi. Děti se domů vrátily spokojené a šťastné. Nejmladší z účastníků, Makar (ten den mu byly tři roky), plakal; moc se mu nechtělo odcházet... Děkuji vám, milí přátelé, za vaše modlitby!

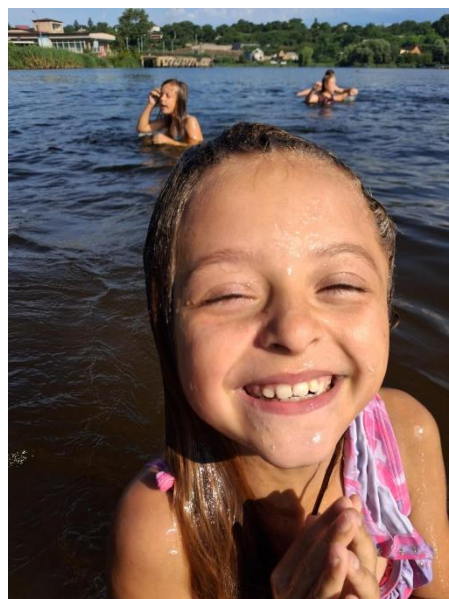
Jaké štěstí máme, že je v našem městě na řece malá pláž! Někdy rodiče nechají své starší děti jít samotné na břeh řeky (ani ne všechny) - a ty malé obvykle zůstávají doma. Byla to taková radost vzít všechny na pláž. Moc jsme si to užili, bylo to skvělé. Malá Máša dokonce plakala, protože na pláži chtěla zůstat. Zatímco jsme se koupali, nad hlavou nám proletěl dron, já se pak dívala na zprávy a viděla,

že byl vyhlášen celostátní stav nouze. Ale my tomu nevěnujeme pozornost. Chceme žít každý den s radostí.

Nedávno jsem četla o dopadu dlouhodobého stresu na zdraví lidí. Už čtyři roky (a dvanáctý rok od začátku ruské agrese) žijeme v totální válce a nikdo není stavěn na to, aby žil v takovém stresu tak dlouho. Takže si silně uvědomuji, jaké je to požehnání žít na relativně bezpečném místě, daleko od náletů a výbuchů. Požehnání klidného, nerušeného spánku. Požehnání odložení telefonu, protože nemusíte sledovat varování. Požehnání volného dýchání a užívání si životních okamžiků, na které jsme si zvykli.

Jsem vděčná našim obráncům za to, že i za války na Ukrajině existuje mnoho relativně bezpečných míst, včetně našeho městečka Ržyščiv.

Nejdůležitější událostí tohoto léta byl Natašin křest. Z toho mám velkou radost. Nataša se snaží pevně držet Boha. Cítí v Něm ochranu a lásku. Toto léto jela na křesťanský dětský tábor jako asistentka vedoucích. Tedy už nebyla dítětem, ale služebnicí. Viděla jsem, jak se stává zodpovědnější a zralejší. Nyní navštěvuje mládež a slouží ve sborové službě malým dětem. Na konci září jsem se stala pěstounkou Nataše i jejího bratra Rostika. Začínáme novou etapu našich životů. Prosím, modlete se, aby mi Bůh dal moudrost a bezpodmínečnou lásku k vychovávání a ovlivňování těchto dětí.

Naše nejstarší dívka v Denním centru, Kristina, už je maturantka. Letos dokončila devátou třídu a nastoupila na stavební školu v Ržyščevě. Šli jsme s ní na přijímací řízení a u zkoušek uspěla. Je to velmi talentovaná dívka a doufám, že se osvědčí a najde si dobré povolání.

Rostik nastoupil na lyceum, aby se stal kuchařem. Před dvěma lety dokončil devátou třídu. Pak nechtěl nikde studovat, žil střídavě s matkou a přáteli. Letos ale požádal o pomoc s přijetím na lyceum. A teď je v prvním ročníku. Prosím o vaše modlitby za tohoto chlapce. Moc si přeji, aby v jeho životě bylo všechno dobré.

Novinky z léta 2025

Irina Klimova, Ržiščev, Ukrajina